

Laudáció

Ablonczy László

író, kritikus,
a Nemzeti Színház volt igazgatója (1991-1999)

Magyar Örökség-díjjal való kitüntetésekor

Ablonczy Lászlót, a magyar és egyetemes kultúra, irodalom és színházművészet mélyen érző és értő gondolkodójának, a nemzeti kultúrát nemesen építő kritikusának tartom. Életművében „vigyázó tekintetét” ...mindenkor a nemzeti színjátszásra és ... Európára vetette, vállalta és képviselte a legjobb magyar és európai tradíciókat, amelyeket tovább épített tudásával, s gyarapítja ma is, napjainkban is.

Ablonczy László mindenkor a magyar és külföldi klasszikusok, s a kortárs írók – többek között Illyés Gyula, Németh László, Sütő András, Tamási Áron életművének, valamint korunk legjelentősebb magyar színházművészeinek elkötelezett híve, hirdetője, erős támasza volt és maradt.

Nemes, elhivatott küldetéstudattal, hittel fogalmazott írásaival különösen sokat tett a magyar kultúrából hosszú évtizedeken át fájdalmasan, erőszakkal kirekesztett, erdélyi magyar drámáért és színházért. Tette ezt írásaiban és tetteivel, többek között azzal is, ahogyan Magyarországra mentette Sütő András műveit, amelyeknek, azóta is elkötelezett képviselője.

Ablonczy László, a mindenkori igazság erős kimondásában, az erdélyi kultúra ügyéért folytatott állhatatos harcával kivételesen példamutató szolgálatot tett és tesz ma is az egyetemes magyar kultúra ügyének.

Ablonczy László, 1991-1999-ig, a kiemelkedő magyar színházvezetők szellemét és hagyományát követve, vezette a Nemzeti Színházat. Képviselte a magyar és egyetemes drámai irodalom értékeit, építette a nemzeti teatrum művészi és etikai arculatát, társulatát, műsorát, s szolgálta, segítette a színház kiemelkedő művészeit.

Második mandátumának lejártakor elbúcsúzott a társulattól, amelynek elhivatott vezetője volt. Személyes éthosza és munkássága, azóta is hiányzik, s betöltetlen űrt hagyott.

Alkotó életének ezt követő első korszakában, az élő színháztól megfosztott külhoni „gályarabságának” éveit főként a magyarság franciaországi életének kutatásának és bemutatásának szentelte. Ekkor születtek meg feleségével, Szabó Magdával közösen alkotott kötetei, filmalkotásai, tanulmányai, amelyek meghatározó új értéket és szint jelentenek életművében.

Az elmúlt években *Ablonczy László* köztünk alkotó tanúként, élő lelkiismerettel írja műveit, a magyar színházi irodalom meghatározó jelentőségű alkotásait: a múltat összetettségében feltáró, nemzeti hagyományainkat őrző, tegnapot és a jelent faggató műveit, nagy értékű tanulmányköteteit.

Ablonczy László korábban maga adta a Magyar Örökség-díj méltó meghatározását, amikor azt a *magyarság szellemi becsületrendjének*” nevezte.

Nagy öröm számomra, hogy a Tisztelt Bíráló Bizottság most *Ablonczy Lászlót* is méltónak ítélte a magyarság szellemi becsületrendje viselésére.

Azt kívánom a magyar szellemiség közöttünk élő jeles alkotójának, sorjazzanak tovább alkotásai, építse tovább a maga éthoszával a magyar és egyetemes kultúra, s benne a magyar színházművészet tornyát, **azzal a nagy feladattal**, amelyet Petőfi Sándor szavaival fejeznék ki:

**„Az Isten adja, hogy minél előbb
Akképpen álljon színművészetünk ,
Amint valóban kéne állnia”**